

комп'ютер підібрав потрібний код, створюється блок. За це система нагороджує біткоїнами. Отож, так з'являються нові біткоїни.

Згідно з західними фінансистами Bitcoin не є звичайною мильною бульбашкою, створеним для отримання легкого прибутку шахраями. Ідеї Bitcoin революційні і несуть в собі можливість створення абсолютно нової фінансової системи, при якій люди будуть захищені від будь-яких посягань на їхній капітал. Загалом, хочу підкреслити факт того, що криптовалюта, а Bitcoin у першу чергу, це новий, цікавий, а також корисний досвід для користувачів Інтернет, якому супроводжує розвиток технологій і світові тенденції.

Список використаної літератури

1. Власов А.В. Електронні гроші і еволюційна теорія походження грошей [Текст]/ А. В. Власов // Наука і освіта: господарство та економіка; підприємництво; право і управління. – 2016. – №12. – С. 13-23.

А. О. Федорова

студ. II курсу

спеціальність «Облік та оподаткування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Н.М. Столбуненко

ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Інвестиції у поєднанні з інноваціями дають мультиплікативний ефект, не лише збільшують кількість робочих місць і обсяги виробленої продукції, а й знижують вартість одиниці продукції, покращують її якість, підвищують рентабельність виробництва, умови праці та продуктивність.

На сучасному етапі розвитку економіки різноманітні джерела фінансування можуть використовуватися підприємствами при здійсненні інвестиційної діяльності, зокрема: власні фінансові ресурси і внутрішньогосподарські резерви; позикові фінансові засоби; залучені фінансові засоби, одержані від продажу акцій, пайових та інших внесків трудових колективів, громадян і юридичних осіб; грошові кошти, що централізуються об'єднаннями підприємств; кошти позабюджетних фондів і державного бюджету; кошти іноземних інвесторів тощо. Власним джерелам фінансування приділяється особлива роль для суб'єктів господарювання в Україні че-

рез обмеженість зовнішніх джерел інвестицій у формі позикових і залучених коштів. [1, с.116].

Проте макроекономічні показники України перебувають на периферії міжнародних інвестиційних потоків, що у значній мірі підсилюється низьким рівнем інвестиційних ресурсів, кризові явища у світовій економіці також значно ускладнюють ситуацію.

Основу інвестиційної діяльності будь-якої держави визначають за обсягом прямих іноземних інвестицій та за інвестиціями в основний капітал.

За даними Держстату у січні-червні 2017 р. в економіку України іноземними інвесторами з 75 країн світу вкладено 711,2 млн. дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу) [2].

В той же час, здійснюючи політику регулювання і стимулювання інноваційного розвитку, держава повинна постійно знаходити рішення ефективному розподілу суспільних ресурсів.

Процеси економічної трансформації Україна почала, маючи в цілому розгалужену сферу досліджень та розробок, значний досвід освоєння інновацій, особливо у сфері енергетики та електрифікації, виробництві ряду видів озброєнь, деяких інших галузях. Разом з тим, технічний рівень базових галузей виробництва – вугільної, чорної металургії, харчової, багатьох галузей машинобудування застарів. Дедалі помітнішим ставало відставання України у застосуванні ефективних інформаційних технологій, в тому числі в сфері досліджень та розробок, автоматизації виробництва та управління. Низькою була ефективність використання результатів науково-технічного пошуку, що зумовлювалося загальною орієнтацією економічного розвитку на екстенсивний тип відтворення, директивністю планування, обмеженим доступом галузей загального призначення до інноваційних результатів, недосконалістю критеріїв ефективності економічного розвитку, обмеженістю фінансових ресурсів та відсутністю налагоджених механізмів їхньої концентрації на інноваційних пріоритетах [3, с.102].

Тому питання подальшого інноваційного розвитку, прискорення темпів науково-технічного прогресу розглядалося в Україні як надзвичайно актуальне протягом практично всього періоду економічних реформ. Наприклад, за даними Міністерства освіти і науки України та The Global Innovation Index було складено динаміку підіндекса «Інновації» України за 2012-2017 рр (табл. 1).

Табл. 1

Підіндекс «Інновацій» та його складові для України за період 2012-2017 рр.

	2012-2013		2013-2014		2014-2015		2015-2016		2016-2017	
	рейтинг з 144 країн	бал (1-7)	рейтинг з 148 країн	бал (1-7)	рейтинг з 144 країн	бал (1-7)	рейтинг з 140 країн	бал (1-7)	рейтинг з 138 країн	бал (1-7)
Інновації	71	3,2	93	3	81	3,2	54	3,4	52	3,4
Здатність до інновацій	58	3,3	100	3,2	82	3,6	52	4,2	49	4,4
Якість НДІ	64	3,7	69	3,6	67	3,8	43	4,2	50	4,2
Витрати компаній на дослідження і розробки	104	2,7	112	2,7	66	3,1	54	3,4	68	3,3
Співпраця університетів та промисловості у дослідженнях і розробках	69	3,6	77	3,4	74	3,5	74	3,5	57	3,5
Державні закупівлі високотехнологічної продукції	97	3,2	118	3	123	2,9	98	3	82	3,1
Нааявність вчених та інженерів	25	4,8	46	4,5	48	4,3	29	4,7	29	4,7

Джерело: було складено на основі [4, 5]

Проведений аналіз свідчить про загострення проблем у науково-технічній сфері України в останні роки. На сьогоднішній день основою погіршення становища в інноваційній сфері є зростаюча невідповідність між її сучасним становищем та потребами інноваційного розвитку. Треба відзначити, що «готовність» національної економіки та суспільства до інноваційного розвитку визначається комплексом чинників, які лежать в науково-технічній, виробничій, фінансовій, природно-ресурсній, соціальній, політико-регуляторній та інших сферах.

Таким чином, подальший розвиток економіки України передбачає масштабні інвестиції в інновації, які складають головний фактор економічного зростання й відновлення, що дає змогу модернізації діючих виробництв, створення і впровадження нової техніки і технологій, сучасних систем організації та управління економічними та виробничими процесами, якісного відновлення ринкової інфраструктури.

Список використаної літератури

1. Шевердіна О. В. Інвестиційна політика України як об'єкт державної економічної політики [Текст]/ О. В. Шевердіна // Публічне управління: теорія та практика. – 2012. – № 4 (12). – С. 111–117.
2. Держстат [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rbcua.com/ukr/news/>. – Назва з екрана.
3. Товт Т. Й. Особливості фінансування інноваційної діяльності підприємств в Україні [Текст]/ Т. Й. Товт // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – №3(81). – С.102–108.

4. Стан розвитку науки і техніки, результати наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності, трансферу технологій за 2017 рік [Електронний ресурс]: аналітична довідка/ Офіційний веб-сайт Міністерства освіти і науки України. – Режим доступу : <http://mon.gov.ua/content/Діяльність/Наука/2-3-ad-kmu-2017.pdf>. – Назва з екрана.
5. The Global Innovation Index 2016 [Electronic source] – Mode of access : <https://www.globalinnovationindex.org/gii-2016-report>. – Screen name.

О. О. Фещенко

студ. III курсу

спеціальність «Менеджмент ЗЕД»

Науковий керівник: к.е.н., доц. В. І. Бориш

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ДІЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Актуальність дослідження полягає у вивченні однієї з найвагоміших складових сучасної економічної діяльності держав світу та, зокрема, України – зовнішньоекономічної діяльності.

Сучасні процеси глобалізації світового економічного розвитку не обминають і Україну, яка поступово інтегрується до міжнародної економіки. Основним суб'єктом сучасних міжнародних економічних відносин виступає підприємство як ключова ланка ринкової економіки.

Зовнішньоекономічна діяльність – це діяльність українських та іноземних суб'єктів господарювання, яка побудована на взаємовідносинах між ними, має місце як на території України, так і за її межами [1].

Поняття «зовнішньоекономічна діяльність» з'явилося в Україні з початком економічної реформи 1987 р., сутність якої полягала у поступовій відміні монополії держави на здійснення будь-яких економічних операцій, у тому числі й зовнішньоекономічних, наданні підприємствам права безпосереднього виходу на зовнішні ринки, а також стимулюванні розвитку зовнішньоекономічної діяльності на рівні суб'єктів господарювання.

Зовнішньоекономічну діяльність підприємства можна відобразити як сукупність функцій виробничих структур. На сьогоднішній день у структурі зовнішньоекономічної діяльності України, як і в економіці країни, відбуваються чималі зміни. Якщо раніше зовнішньоекономічна діяльність підприємства була монопольною